

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παραχρῆμα εἰς τὴν χράαν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Ἐσωτερικοῦ Ἔτησις δρ. 8.— Ἔξαμηνος 4,50 Τριμηνος 2,50	Ἐξωτερικοῦ Ἔτησις φρ. 10.— Ἔξαμηνος 5,50 Τριμηνος 3,—	Διὰ τῶν Πρακτικῶν Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Ἀ' καὶ Β' περιόδου τμηδῶντα ἕκαστον λεπ. 25
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ		ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὄδος Εὐερπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον
Περίοδος Β'.—Τόμος 23ος	Ἐν Ἀθήναις, 9 Ἀπριλίου 1916	Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 19

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ 'ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Βιβλία τεχνικά, μορφωτικά καὶ ἠθικά, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῶν Παιδῶν.

- Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) δρ. 6. Χρυσὸς. δρ. 8.
- Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, δρ. 0,60.
- Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόνου, (20 εἰκόνες) δρ. 3,50. Χρυσὸς. δρ. 5.
- Λεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν, Ἑκκατὸν τετραδίων δρ. 0,15
- Δέσμη 7 τετραδίων δρ. 1,—
- Δέσμη 15 τετραδίων δρ. 2,—
- Δέσμη 25 τετραδίων δρ. 3,—
- Ἡ Μαργαρίτα, (21 εἰκόνες) δρ. 3,50. Χρυσὸς. δρ. 5.
- Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων (ποίηματα) δρ. 1,50. Χρυσὸς. δρ. 2,50.
- Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) δρ. 3,50. Χρυσὸς. δρ. 5.
- Παιδικὸν Διλόγον (Κουριδίου), Σειρά Α' δρ. 1,20. Σειρά Β' δρ. 1,20.
- Παιδικὸν Θέατρον (Σενοπούλου) δρ. 2, χρυσόδετον δρ. 3,50.
- Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἕκαστον δρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὅμοιά, δρ. 2,50.
- Πρὸς ὃ Νικίον (24 εἰκόνες) δρ. 3,50. Χρυσὸς. δρ. 5.
- Ὁ Πυρετοπώλης (24 εἰκόνες) δρ. 3,50. Χρυσὸς. δρ. 5.
- Υἱὸς Πατριῶδος (35 εἰκόνες) δρ. 3,50. Χρυσὸς. δρ. 5.
- Ὁ Φάνης, Ἑμπερον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σμαρτσίδου, δρ. 0,60.

Κι' ὡς τρίτον ἔρχεται, ἔγχε, κατόπι·
Ποῦλι ὦραϊόν μ' αμα γλυκὸ.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Εδξώνου

215. Δίξυγον

Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀσπερίσκι· διὰ γραμμάτων οὔτωι, ὥστε νάναγινωσκωνται· δριζοντίως ἀνο Κράτος· ἐτοιμόρροπον κτὶ πόλιτι· Βυραρία· Καθέτω· δὲ κατὰ σειράν ἐξ ἀριστερῶν· εἶδος· πλοιαρίου, ποτόν, φυσικὸς λιμὴν καὶ Προφήτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑθνικοῦ Ὄνειρου

216-220. Μαγικὸν Γράμμα

Τῆ ἀναλλαγῇ ἐνὸς γράμματος· ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νά σχηματίζοσθον, ἄνευ ἀναγραμμτισμοῦ, ἀλλὰ τὸσαι λέξεις·
ἀμμή, ὄραμα, μαῖθος, κλήσις, ἔπος

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κόμης

221. Ἀριθμητικὸν Παιγνίον

7 4 2 1 5 = + - - X

Μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν, τῶν ὁποίων ἡ τάξι· δὲν θά μεταβληθῇ, νά παρατεθῶν τὰ ἀριθμητικὰ σημεῖα οὔτωι, ὥστε τὸ ἐξαγόμενον τῶν πράξεων ποῦ θά σημειωθῶν, νά εἶνε μηδέν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἱωάννης Γαλατίας

222. Διπλὴ Ἀκροστιχίς μετὰ Φωνηεντολήσιον κ' Ἑλλητισοῦφωνον

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν Φωνηεντολήσιον τοῦ τύπου·

τὰ δὲ δευτέρα γράμματα Ἑλλητισοῦφωνον τοῦ αὐτοῦ τύπου, τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις·
1, Πόλις τῆς Ρωσίας· 2, Ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος· 3, Βασιλεὺς τῆς Βυβλῶνος· 4, Ἄνθρωπος· μεγαλόσωμος· 5, Ὀμηρικὴ βασιλεύς·

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς Ἑλλάδος

223. Ἑλλητισοῦφωνον

το - ασηα - η - οα - οι

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Παναγ. Σ. Καραντζῆ

224. Γρῶφος

φευφευφου φευφευφου
φευφευφου φευφευφου Τ ὦ! ὦ!
φευ φευ Τ Τ ὦ! ὦ! δα
φευφευφου φευφευφου Τ Τ ὦ! ὦ!
φευ φευφευφου Τ Τ ὦ! ὦ!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἱεῖδος

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ

τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1915, κόκκινα μὲ χρυσαῖα γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδοῦσων τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τόμον, εἶνε ἡδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ καὶ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβαζόντας τὸ ἀντίτιμον, δραχμᾶς 1,75.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤῶΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλάδιον, ἐλήφθησαν ἀπὸ 23-29 Ματίου.

ΑΘΗΝΩΝ: Β. Κ. Χαροκόπος, Ἀγγελικὴ Κ. Χαροκόπου, Αἰμιλία Ὁρ. Κατάρη, Ἰπειῆς τοῦ Θανάτου, Ἀ. Ἀγγελοπούλου, Γ. Β. Λούκας, Ἄνδρ. Κολοκοτρῶς, Γ. Ε. Σμάτος, Ποίητρια Σακεφά, Α. Π. Μαρκοῦ, Γ. Γαλιάνης, Ἀσπασία Ἀ. Πυλαρινῶ, Ἰωάννα Θ. Μπάρα, Ἀ. Κ. Βούλιαρας, Ἄλεξ. Π. Π. Καρανῆς, Φ. Ν. Σελᾶς, Ἱ. Ν. Σελᾶς, Π. Ἀ. Σχίζας (τετράκις), Κωνστ. Ν. Χρυσοπούλου (δίσ), Λουδντῆρ Χάμπιτς, Ρουβίντοφ Μπρόσελτ, Μόριτς Μάιντελς, Γιούλιους Σφάντσερ, Λουδ. Στοιίνκερ, Ἀδόλφ. Κρίντερ, Ὄσκαρ Μπάουμαν, Ἄντον Χόφμαν, Πάουλ Ρόζενφελντ, Ἀλβέρτ Φέιμινγ, Ἐρνέστ Χάρτιμαν, Κάθλ Χέλμενσταρκ, Γουλιέλμ Μέντσερ, Φριτς Πλάγκ, Κάθλ Χέλορτ, Ἄντοῦλ Χάραγκ, Γκροστὰφ Σμῶλλερ, Χάινε Χριστιάντσεν, Α. Ε. Ἀνδρόνικος, Ἀθ. Γ. Λαμπρινῶς, Ἀθ. Ν. Πετράκης, Ἱ. Ν. Καραλάουλου.

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Ἱ. Γ. Μουστακόπουλος, ἈΜΦΙΣΣΕΩΣ: Ἀ. Α. Παπαδοπούλου, Ἰωάννα Γ. Σταυρίδου, Γ. Ν. Παπανικολάου, ΒΟΔΟΥ: Χρυσ. Α. Ζήτης, ΓΑΛΛΑΞΕΙΑΔΟΥ: Ἀ. Ε. Κολόμβος, Γ. Α. Κουμαροπούλης, ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ: Θ. Α. Μπαρδής, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Π. Ἀ. Γεωργίου, Γ. Ν. Γεωργιάδης, ἸΘΑΚΗΣ: Κάτωλα (δίσ), ἸΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ἰσουλᾶ Λεβῆ, Σαμπιτάι Μ. Κερφίνα, ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Σούτσος, ΚΡΕΣΤΑΙΝΟΥ: Π. Χαλαμπίοπουλος, ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Ἀ. Ν. Μπινιάρας, ΛΙΓΟΥΔΙΣΤΗΣ: Ἠλ. Π. Πετιμεζᾶς, ΜΕΛΙΓΓΑΛΑ: Βασίλη Ἀ. Παπαδοπούλου, ΜΥΤΙΑΙΝΗΣ: Ἡλίας Μ. Μέλλος, Ἀρ. Πρωϊδης.

ΠΑΤΡΩΝ: Νάουμικος, Π. Σ. Καραμάλης, ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀ. Χ. Καραφύλλης, Ἱ. Ἀ. Καλαμάτας, Ν. Ἀ. Παπαγιάννου, Γ. Θ. Παπάγιος, Στ. Γαμβέτας, Δ. Σ. Μπερδέσης, Α. Ἀ. Λοβέρδος, Ἱ. Θ. Μπαβίας, Β. Θ. Τσεκόπουλος, Π. Σ. Μιχαλάς, Κ. Γ. Ἀγαποῦνης, Ν. Ἱ. Λύτσας, Στ. Μανωμπαλάς, Γερμανόπουλος, Ἱ. Π. Γεωργιάδης, Ἀλέξανδρος Ὁ Μέγας, Κάιτσερ, Σ. Α. Κατάρη, Μαρία Χ. Ἀναγνωστοπούλου Κ. Π. Γεωργιάδης, ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Εθνημια Ἱ. Ρέντζου, Πάσιμ. ΠΥΡΓΟΥ: Ν. Π. Λάβρος, Ε. Α. Ἀγγελόπουλος, Ν. Ι. Σταυρόπουλος, Μαργαρίτα Παναγιωτοπούλου, ΣΕΡΒΟΥ: Θ. Σχίζας, ΣΠΑΡΤΗΣ: Τάκης Ρηγόπουλος, ΣΥΡΟΥ: Ἀγγελικὴ Σ. Σίδερη, ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Ἱ. Ν. Παπαπολυμέρου, ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Μαίρη Π. Καρῶνη, Ἱ. Π. Καρῶνης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτῖδα καὶ ἐληρωθῆσαν οἱ ἐξῆς τίμασες: ΟΣΚΑΡ ΜΠΛΟΥΜΑΝ ἐν Ἀθήναις (τοῦ ὁποίου περιεμὸν τὴν διουδύναον) ΣΑΜΠΕΘΑΙ Μ. ΚΟΥΦΙΝΑ ἐν Ἰωαννίνους, ΑΘ. Ν. ΜΠΙΝΙΑΡΗΣ ἐν Λαυρελίῳ, καὶ ΤΑΚΗΣ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Σπάρτῃ, οἱ ὁποιοὶ ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Μαίου.

Ἐξεδόθη:
Ἱηγορίου Σενοπούλου
6 ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΒΡΑΧΟΣ
(τὸ μυθιστόρημα τῆς Φωτεινῆς Σάντη)
Τιμᾶται δρ. 3 καὶ ταχυδρομικῶς δρ. 3,50
Πᾶσα παραγγελία, διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἀπ' εἰσέτας· κ. Γρ. Σενοπούλου, 38 ὁδὸς Εὐερπίδου, Ἀθήνας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἀρχὴ τοῦ νέου 15ου Διαγωνισμοῦ Δύσεων Ἀπριλίου - Ἰουλίου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 22ης Μαίου. Ἄλλα καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θά ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ.

211. Δεξιόγραφος

Στὴ μέση ὑπὸ προθέσεων
Ἐστάλη ἕνα πτηνὸν
Κ' ἔκαμαν ἕνα Ρήτορα
Ἀρχαίων, ὀνομαστόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μυστηριώδους

212. Μεταγραμματισμός

Γάμα, ἀντὶ τοῦ Π' του, γράφεις
Καὶ με τούτο παρευθὺς
Ποταμὸς τῆς Ἰταλίας
Γίνεται γνωστός ἰχθύς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρῶν τῶν Λεμιῶνων.

213. Στοιχειόγραφος

Ἄν νῆσοσ τοῦ Αἰγαίου
Ἀποκρᾶσθῇ,
Καὶ πάλιν τούτο νῆσοσ
Θά παρουσιασθῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεσσηνιακῆς Ἀκτῆς

214. Συλλαβικὸν Κυβόλεσσον

Κράτος τὸ πρῶτον μου εἰς τὴν Εὐρώπην.
Χώρα τὸ ἄλλο μου στὴν Ἀφρική.

Ὁ ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ' (Συνέχεια)

— Καὶ ὅμως, ὑπέλαβε ὁ Ἀγγλᾶς, ἡ παρουσία ἑνὸς ταμῖα Τραπέζης 'ς ἕνα λάρτοπακτικεῖο, διέθετε πολὺ ἀγχημα τοὺς ἐνόρκους.. Ὅπως δὴποτε, ἐπειθεῖ ἡ ὑπεράσπισις ἐπεκαλέσθη τὸ ἀνεύθυνον, ὁ δυστυχὴς μας φίλος ἐγλύτωσε με πέντε χρονία. Ἐνθ' ἔμπορουσαν νά τὸν βάλουν καὶ εἰκοσι.

Ἐνθ' ἔμπορουσαν νά τὸν βάλουν καὶ εἰκοσι.

Μόλις μπῆκε αὐτὸς κ' ἐμαθῆ τὰ συμβάντα, ἔγεινε μανιώδης.
— Πάντα ἡ ἰδία ἱστορία! ἐφώναζε, τρέχων κοντὰ ἐτὸν συμπαθητικὸ το μικρὸ ἄρρωστο. Πάντα ἡ οἰκογένεια θά κάμη τὸ μεγαλῆτερο κακό!...
Ἦταν ἐν' ἀπὸ τὰ παράνομά του.
— Οἱ ἄρρωστοι, ἐξακολούθησε, δὲν πρέπει ποτὲ νά δέχωνται ἐπιτηκέψεις.

Ἦνας ἐπισκέπτης πάντα θά πῆ κατὶ κακό, κατὶ δυσᾶρεστο, καὶ τὸ ἀπὸτέλεσμα νά τοί!
Καὶ λέγων αὐτὰ, ἐδείχνα τὸν μικρὸν Ἐρρίκο, ἀκίνητο πάλι καὶ ἄφωνο στὸ κρεβάτι του.
Ἐν τούτοις, ὁ κλονισμὸς ἐκεῖνος δὲν εἶχε τὰ κακὰ ἀποτελέσματα πῦ ἐροβῆθη ὁ γίαιτρός, καὶ ὡς τὸ βράδυ ὁ Ἐρρίκος συνίρητο πάλι καὶ μιλοῦσε.

Το δυστυχισμένο παιδί εἶχε φθάσθ βέβαια ἐπὶ τὸ σημεῖο ἐκείνο, ποῦ ἡ λύπη, ὁ πόνος, ἀφίνουν τὸν πολυβασανισμένο ἄνθρωπο ἀναίσθητο. Γι' αὐτὸ δὲν ἔχουσε πιά οὔτ' ἕνα δάκρυ, δὲν ἐθγαλεν ἀπὸ τὸ στόμα του οὔτ' ἕνα παράνομο. Μόλις μίλησε με τὴν ἀδελφὴ του γιὰ τὴν καταδίκη τοῦ πατέρα του. Κι' ἡ Λουίζα ἀποροῦσε πολὺ μ' αὐτὴ τὴν ἀναισθησία...
Πρὸς τὸν Ἀγγλᾶς πάλι, τὸν εὐεργετῆ τῆς οἰκογενείας, ἐξακολούθησε νά δειχθῇ τὴν ἰδια ἀντιπάθεια, τὸ ἴδιο μίσος. Δὲν τοῦ ἔκαμε ὅμως τὸν ἐλάχιστο ὑπαινιγμὸ γιὰ τὸ ἐπείσοδι τοῦ Ὀμίλου τῶν Ἐρετῶν, καὶ τοῦτο πρὸς μεγάλῃ χαρὰ τοῦ κακούργου ποῦ ἐροβεῖτο αὐτὴ τὴν ὀμιλίαν καὶ εἶχε προτετομᾶση τὴν ἀπάντησί του, ἀν τοῦ ἔκαναν λόγον ἐπὶ Νοσοκομεῖο γιὰ τὸν κόμητα Ρουσόσκη...
Ἄλλα ὁ Ἐρρίκος δὲν τοῦ εἶπε λέξι. Θά ἔλεγες ὅτι ἐπὶ διάστημα τῆς μακρᾶς του ἀρρωστίας, τὰ εἶχε ξεχάσθ ὅλα.
Ἦθι ταὶ ἐνθυμεῖτο, ἀλλὰ σὰ φαντάσματα τοῦ πυρετοῦ, ποῦ τὸν ἐβασάνισε τόσες ἡμέρες...
Ἡ ἀνάρρωσις ἐπροχώρησε γρήγορα καὶ λίγες ἡμέρες

«Ω, τί ὦραιος καιρὸς!...» (Σελ. 151, στ. α').

μετά την επίσκεψι του κυρίου και της κυρίας Άγκλας, ο μικρός ήθοποιος και ο γέρος του δάσκαλος βγήκαν από το Νοσοκομείο εκείνο, όπου, στη δυστυχία τους, είχαν βρή τουλάχιστο ένα καλό φί-

«Δεν μπορεί να γίνει δοκιμή χωρίς αυτές...» (Σελ. 150, στ. γ')

λο: Τον εσωτερικό γιατρό που τους είχε συμπαθήσει πολύ και τους δυο και ήταν πολύ λυπημένος που τους απέχωριζε τώρα για πάντα.

Τους συνόδευσε ως το Σταθμό, και όταν το τραίνο ξεκίνησε τους εξώρισε να μην ξεχάσουν τον εσωτερικό γιατρό του Δημοτικού Νοσοκομείου της Οστάνδης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Η καρφίτσα της Κολέττας.

Ο Έρρικος εξακουράζετο τώρα στο σπιτάκι της Άσνιέρης, κοντά στη μητέρα του και στην αδελφή του, και θα ήταν πολύ ευτυχής στο άσυλο εκείνο, ύστερ' από τόσα που ετράβηξε, αν δεν ήταν κ' εκείνος ο καταραμένος ο Άγκλας.

Αλλά για να φίσουμε λίγο τα θλιβερά, που διηγηθήκαμε στα προηγούμενα κεφάλαια και να ξαναβρούμε τη χαρά, τη φαιδρότητα, ως ιδούμε τί γίνεται η χαριτωμένη Κολέττα, η ώραία χρυσομαλλούσα, που την ξεχάσαμε, για να κολοουθήσουμε στην περιουσία του τόν Έρρικο.

Η Κολέττα λοιπόν δεν εύρισκετο στην Άσνιέρη, όταν εγύρισε από την Οστάνδη ο μικρός ήθοποιος. Μολονότι η γυναίκα του και η πεθερά του ήθελαν κ' επέμεναν να κρατήσουν στο σπίτι τη μικρούλα, ο Άγκλας δεν τους έκαμε τη χαρά.

Επειδή δεν είχε περιουσία, τους είπε, η αδελφή του χρωστούσε να μάθη μια εργασία για να κερδίξη αργότερα το ψωμί της και να εξασφαλίξη έτσι το μέλλον της, αν, για ένα ή άλλο

λόγο, δεν θα μπορούσε πιά να τη διατηρή αυτός. Ήταν τόσο λογικό, τόσο φρόνιμο, ώστε η Λουίζα και η κυρία Σομό αναγκάστηκαν να το παραδεχθούν και να υποχωρήσουν.

Ο Άγκλας έτυχε να γνωρίξη μια πωλήτρια ενός μεγάλου Ραπτικού Οίκου της οδού Ειρήνης, που εφάνη πρόθυμη να πάρη μαθητευομένη την Κολέττα και να την κάμη πωλήτρια ή ράπτρια, αναλόγως της κλίσεως που θα έδειχνε.

Έτσι η αδελφή του Άγκλας ζούσε τώρα στο σπίτι, αυτής της γυναίκας και για τη διατροφή της, ο Άγκλας επλήρωνε ένα μικρό ποσό κατά μήνα. Με την ευμορφία της και με τη χάρη της η Κολέττα έγεινε γρήγορα η χαϊδεμένη του μεγάλου Καταστήματος, όπου είχε μπη ως μαθητευομένη. Διευθύντριες, πελάτισσες, εργάτριες, όλες την αγαπούσαν.

Στην αρχή την έβαλαν στο εργοστάσιο, να μάθη ραπτική. Αλλά η ακινησία, ώρες ολόκληρες, την εστενωχωρούσε φοβερά και η βελόνα της τρυπούσε τα δάκτυλα. Η πωλήτρια που την επροστάτευε, κατάλαβε επιτέλους ότι το ζωηρό, το έξυπνο και χαριτωμένο εκείνο κορίτσι ήταν καταλληλότερο για το σαλόνι των δοκιμών παρά για το εργοστάσιο. Και από εκεί, ύστερ' από λίγες εβδομάδες, η Κολέττα Άγκλας, χαρούμενη, πέρασε στο σαλόνι, για να βοηθή ετής δοκιμές.

«Η Κολέττα έτρεξε άμέσως και την αγαλιάσε...»

Τέτοια κορίτσια, δεκατριών ως δεκαέξη χρονών, βλέπει κανείς πολλά στα μεγάλα ραπτικά καταστήματα. Φορούν μαύρες ποδιές, έχουν τα μαλλιά τους δεμένα πίσω με ένα μεγάλο βελουδένιο φλόγκο, κρατούν στο χέρι ένα μαξιλαράκι με καρφίτσες ή ένα κομμάτι ύφασμα, και τρέχουν παντού. Δεν μπορεί να γίνει δοκιμή χωρίς αυτές. Παρακολουθούν τη μεγάλη ράπτρια σαν τη σκιά της. Αυτές διαβιάζουν, από το ένα εργοστάσιο στο άλλο, της διαταγές της διευθύντριας αυτές φέρουν, κάθε στιγμή, ότι θα χρειασθί για τη δοκιμή ή και την παραγγελία.

Όσο άσχημα τα κατάφερε η Κολέττα στο εργοστάσιο, τόσο ώραία τα έβγαζε πέρα στο σαλόνι. Ήταν το ιδανικό της μικρής β ο η θ ο υ και τα χρυσά της μαλλιά εφώτιζαν τα σαλόνια του Οίκου Μορέιλ και Σ'. Καμμιά κυρία δεν επήγαινε να δοκιμάση ή να παραγγείλη φόρεμα, χωρίς να ρωτήση τί κάνει η ώραία Κολέττα. Της πήγαιναν καρμέλες, μπομπόνια και άλλα μικρά δώρα, που τα έδέχετο με αδιαφορία, σ'α να της τα χρωστούσαν. Και κανείς στο κατάστημα δεν της χαλούσε χατήρι. Όταν ήθελε έξαφνα να κάμη λίγο περίπατο, εύκολότατα κατάφερνε την διευθύντρια να τη στείλη αυτή στο σπίτι καμμιάς πελάτισσας. Και με τί χάρη κρατούσε στο δρόμο το μουσαμαδένιο κουτί, που είχε μέσα το φόρεμα της κυρίας!...

Ακριβώς ένα τέτοιο θ έ λ η μ α ώνειροπολούσε η Κολέττα εκείνη την ημέρα. Ο καιρός ήταν εξοχος, ο ήλιος

πλημμυρούσε από τα παράθυρα τα οσλόνια του καταστήματος κ' η μικρή μας φίλη έσυλλογιζετο, ότι ένας περίπατος στη λεωφόρο του Δάσους θ'αξίζε, τι πής...

Άλλως τε είχε κι άλλο λόγο για να βγή έξω και όταν η Κολέττα έβαζε κάτι στο νού της, έπρεπε να γίνει.

Με τρόπο, έριξε μια ματιά στο βιβλίο των εργασιών της ημέρας, και έξερε πιά ότι ετής τρεις, ή δεσποινίς Ρετζίνα έπρεπε να πάη να δοκιμάση στο σπίτι μιὰς βραζιλιανής, της κυρίας Λίμας Δ' Αλδαράρο, στην οδόν Φαίζαντερί. Στής δυό, ζητεί από το εργοστάσιο το φόρεμα αυτής της κυρίας, το τυλίγει σε μεταξινό χαρτί, το βάζει στο κουτί και, με το καπέλλο στο κεφάλι, έτοιμη, περιμένει...

Έξαφνα κτυπά ένα κουδούνι και η διευθύντρια φωνάζει:

— Ρετζίνα!... μὴν άργης!... Είνε ώρα να πάς στην κυρία Αλδαράρο. Είνε καλή πελάτισσα και δεν πρέπει να τη δυσαρεστήσωμε με κανένα τρόπο.

— Άρσθ μάλιστα μου δίνει και τόσο ώραία μπομπόνια! προσθέτει η Κολέττα, προχωρούσα με το κουτί περασμένο στο μπράτσο της.

Η πωλήτρια παρουσιάζεται αλαλιασμένη.

— Το φόρεμα! φωνάζει! που είναι το φόρεμα!...

— Νά το!... Όλα είναι έτοιμα(*), άπαντά ήσυχα η κατεργαρούλα Κολέττα. Έβαλα μάλιστα και τρεις διαφορετικές γκαζονιούδες, για να διαλέξη.

Πώς να μη στείλουν με την πωλήτρια αυτό το κοριτσάκι, που ξέρει τόσο καλά τα γούστα της πλουσίας Βραζιλιανής!...

— Καλά λοιπόν, λέγει με χαμόγελο η διευθύντρια. Τρέξε, Ρετζίνα, με την Κολέττα και προσπάθητε να πάρης και καμμιά άλλη παραγγελία.

— Μα βεδιότατα που θα της πάρωμε κι' άλλη παραγγελία! προσθέτει η Κολέττα. Εξέρω καλά ότι η κυρία Δ' Αλδαράρο θα χρειασθί μιὰ τουαλέττα για την απογευματινή της Άργεντινής Προσεβίας.

Και τρέχει στη σκάλα, ακολουθούμενη από τη Ρετζίνα, που καρφώνει βιαστικά τα στηρίγματα του καπέλλου.

Αμα βρέθησαν στο δρόμο, η Κολέττα βάλθηκε να περπατή φρόνιμα και ήσυχα στο πλάγι της πωλήτριας, γιατί ήξευρε, ότι η διευθύντρια μπορεί να της έδλεπε από το παράθυρο. Αμα έρρασαν όμως στην πλατεία της Ομονοίας, άρχισε να χοροπηδά και να φωνάζη εύθυμα:

— Ω, τί ώραος καιρός!... Τί ώμορφα που είναι τα δένδρα!... Και ταύδρα... (*) Έδε είκονα προηγ. φύλλου σελ. 142.

τοκίνητα!... Ω, τί ώραο που είναι σήμερα το Παρίσι!...

Επειτα άνεκοίωσε τα σχέδιά της στην πωλήτρια.

— Ξέρετε, κυρία Ρετζίνα, της είπε άμα τελειώσωμε τη δοκιμή, θα πάμε να πάρωμε το τσάι μας στο Καφενείο του Δάσους.

Η πωλήτρια έτρώμαξε.

— Δεν έχομε καιρό, είπε κ' αν γυρίσωμε στο κατάστημα άργα, θα μάς μαλώσουν.

(Έπεται συνέχεια)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΘΕΑΤΡΑ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

Αγαπητοί μου,

Ο Καλοκαιρι, στις Αθήνας, αρχίζει —τί χαρά!— από το Πάσχα. Η μεγάλη εορτή δίνει το σύνθημα, για να γίνει καλοκαιρινή ή ως το Μεγάλο Σάββατο άκόμη χειμωνιάτικη ζωή μας. Κι' αυτό, γιατί την Κυριακή του Πάσχα επε-

κρατησε να ανοίγουν ά θέατρα, που είναι το κυριώτερο χαρακτηριστικό της ώραιας αθηναϊκής ζωής του καλοκαιριού. Στάς Αθήνας βέβαια λειτουργούν θέατρα και τον χειμώνα. Αλλά λίγα και όχι τόσο πολυσύγχαστα. Ένώ το καλοκαίρι λειτουργούν πολλά και τραβούν όλον τον κόσμο. Κάθε Αθηναίος, το καλοκαίρι, έδνοσι να περάση τη βραδιά του ε ένα θέατρο. Από κει θα πάη να καθήση στο ζαχαροπλαστείο ή στο γαλακτοπωλείο ή στη μυρσαρία. Κ' έτσι η διασπαστική ζωή του απογεύματος παρατείνεται ως της βραδυές, της νυκτερινές και της πρωινές άκόμη ώρες, και στα κέντρα βασιλεύει κίνησις, ζωηρότης, που κάμνει τας Αθήνας την τερπνότερη ίσως πόλι της Ανατολής. Λοιπόν, αυτή η κίνησις και η ζωηρότης αρχίζει από το Πάσχα, με το άνοιγμα των θεάτρων.

Έννοσιται, ότι στην αρχή τα πράγματα δεν είναι και τόσο ζωηρά. Λίγα θέατρα άνοιγουν από τόσο ωρίς. Τάλλα περιμένουν να ζεστά ν η λίγος ο καιρός. Και ακριβώς επειδή ο καιρός δεν είναι καλά ζεσταμένος, εξακολουθούν άκόμη τα κλειστά κινηματοθέατρα. Έτσι, για κανένα μήνα άκόμη, οι Αθηναίοι, το βράδυ, θα βρίσκωνται σε άμηχανία εκλογής: Πού να πάνε; Στο Θέατρο ή στον Κινηματογράφο; Στο άληθινό δράμα, με τους ζωντανούς ήθοποιούς,

ή στο ζωγραφισμένο, που το παίζουν κινούμενες σκιές... Γιατί και τα δυο τάγαπούν πολύ οι Αθηναίοι, και στα δυο βρίσκουν μιὰ μεγάλη ευχαρίστησι. Και δεν έχουν άδικο. Γιατί και στο άληθινό Θέατρο και στον Κινηματογράφο μπορεί να ιδή κανείς πολλά ώραία πράγματα, και να διασκεδάση, και να ώφεληθί άκόμη. Αλλά... όταν είναι μεγάλος, ώριμος. Αυτά τα θεάματα, τα περισσότερα τουλάχιστο, δεν είναι κατάλληλα για παιδιά. Κι' από τα δυο είδη, ο Κινηματογράφος προπάντων παρουσιάζει πράγματα πολύ επικίνδυνα, πολύ βλαβερά για την τρυφερή ηλικία. Πόσα παιδιά δεν κατεστράφησαν, για να έχουν την έλευθερία να συζητούν στους Κινηματογράφους! Και πόσο δεν μετενόησαν οι γονείς τους, γιατί τους έδωσαν αυτή την έλευθερία ή είχαν την άνοησία να τα παίρνουν μαζί τους!...

Δεν λέγω βέβαια, ότι τα παιδιά δεν πρέπει να πηγαίνουν ποτ ε στα Θέατρα και στους Κινηματογράφους. Είναι και κάποιες παραστάσεις, ώραίες και άθωες, που μπορούν να της βλέπουν και οι μικροί με ήδονη και ώφέλεια. Λέγω μόνον, ότι στον τόπο μας, όπου δεν υπάρχουν άκόμη ούτε Θέατρα, ούτε Κινηματογράφοι, έπί τ η δ ε ς για τη νεολαία, —όπως υπάρχουν άλλου, —τα παιδιά πρέπει να προσέχουν πολύ εις το πρόγραμμα και να μὴν πατούν, όταν τα έργα που παίζονται είναι άσχημα, άνηθικα, έγκληματικά και άστυνομικά. Ας προσθέσω και άκαλαίσθητα, γιατί η άκαλαίσθησία προξενεί ίσως τη μεγαλύτερη βλάβη...

Θα μπύ πήτε τώρα: Και πώς μπορούμε να ένοήσωμε από το πρόγραμμα τί είδους είναι το παιζόμενο έργο; Αλλά κι' από το πρόγραμμα μπορεί κανείς να ένοήση. Άρκει πολλές φορές ο τίτλος του έργου, το όνομα του συγγραφέως, ή περιλήψις της ύποθέσεως. Έν τούτοις το ασφαλότερο είναι να συμβουλευέσθε τους γονείς σας, τους δασκάλους σας, τους μεγαλύτερους σας. Αυτοί ξέρουν πάντα καλύτερα ποιά θεάματα είναι για την ηλικία σας και ποιά δεν είναι. Να ρωτάτε και να μὴν πηγαίνετε, παρά όπου σας επιτρέπουν με προθυμία. Κι' αυτό πάλι όχι συχνά. Ένα παιδί δεν κάνει να βλέπη καθημέρα θέατρα και κινηματογράφους. Το μυαλό του δεν άντέχει σε πάρα πολλές έντυπώσεις. Ζαλλίζεται, συγχύζεται, εξάπτεται και γίνεται άνίκανο για ήρεμη σκέψι, για συγκέντρωσι και για εργασία. Μιά, δυο φορές την εβδομάδα, για παιδιά της ηλικίας σας, είναι άρκετό. Έξαιρέσις μπορεί να γίνει μόνον αυτές της ημέρες των εορτών, που σας εύχομαι να της περάσετε με ύγεια και χαρά.

Σας άσπάζομαι. ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣ ΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ' (Συνέχεια).

Εν τούτοις ώρμησε κατόπιν του ίδιου πλώους, τρέχων ως ζέβρος μέσα εις τα χωράφια κ' επωφελοόμενος κάθε άτραπου δια να κερδίση καιρόν. Εύτυχώς, δύο πράγματα εύνουσαν τον σκοπόν του: Ο μεγάλος δρόμος, τον οποίον ήκολούθει ο Τζέιμς, δεν ήτο παντού όμαλός και εις πολλά μέρη ό ίππευός ήναγκάζετο να πηγαίνη σιγώτερα. Επειτα δεν ήγνωρίζε το χωρίον, και άμα ήφθανεν εκεί, θα ήχανεν άρκετόν καιρόν έως να εύρη την κατοικίαν του ιατρού.

Πραγματικώς, όλίγον πρό της εισόδου του εις το χωρίον, ό Μωρίς τον ήφθασεν από μίαν πλαγίαν άτραπόν και μάλιστα τον ήπέρασεν. Ο Τζέιμς φυσικά τον ήξέλαθεν ως τυχαίον διαβάτην και, σταματήσας το άλογό του, τον ήώτησεν αν ήγνωρίζεν εις το χωρίον κανένα ιατρόν.

— Ναι, ναι, άπεκρίθη ό Μωρίς, κρύπτων όσον ήμπορούσε το πρόσωπόν του, —διότι, μολονότι ό Τζέιμς και αυτός δεν ήσαν συναντηθή ποτέ, ήροβείτο μη τον άναγνωρίση από τας εικόνας του «Ρ» πού ήσαν δημοσιευθή εις τας ήφημερίδας—ναι, το χωρίό μας έχει ένα γιατρό' αλλά κατοικεί πέρα, στην άλλη άκρη, πίσω από το σχολείο.

— Όλο ίσια, από δώ, άπεκρίθη ό ντέτεκτιβ, ήκτείνων την χείρα τυχαίως προς μίαν διεύθυνσιν. Επειτα θα στρίψετε άριστερά, ως πού να βρήτε το σχολείο. Δεν είναι μακριά. Δέκα λεπτά της ώρας θα σας χρειασθούν με το άλγος.

— Εύχαριστώ, είπεν ό Τζέιμς φεύγων ως βέλος' εύχαριστώ πολύ!

— Τίποτε, τίποτε! άπεκρίθη ό Μωρίς Ζιλλάρ, απομακρυνόμενος γρήγορα και αυτός.

«Φθάνει τώρα, έσυλλογίσθη, να ξετρυπώσω ήγώ τον γιατρό πριν από σένα, και όλα θα πάνε ρολόι!»

Επειδή οι δρόμοι του χωρίου ήσαν έντελώς ήρημοι, ό νεαρός ντέτεκτιβ άπεφάσισε να κτυπήση την πρώτην τυ-

χούσαν θύραν και να ήρωτήη περί του ιατρού.

Και ή πρώτη τυχούσα θύρα ήτο ένός πανδοχείου. Ο ξενοδόχος ήκοιμάτο άκόμη 'Αλλ' ό Μωρίς τον ήνάγκασε να ξυπνήση και να του δώση τας πληροφορίας πού ήθελεν.

Εύτυχώς δι' αυτόν, ό ιατρός του χωρίου κατοικούσε εκεί πλησίον, εις τον πάρα-πάνω δρόμον.

Μετά τρία λεπτά, ό Μωρίς έκτυπούσε την θύραν του ιατρού, ένός κάποιου 'Αλθέρτου Κούρταιν, όπως ήγραφε μία μικρά μεταλλίνη πλάξ, κερφωμένη εις αυτήν την θύραν.

Τρόμων μη παρουσιασθή έν τώ μεταξύ ό Τζέιμς, ό φίλος μας έκτυπούσε δυνατά κ' ήφώναζε να του άνοιξουν. Επιτέλους του άνοιξέν ό ίδιος ό ιατρός 'Αλθέρτος Κούρταιν και τον ειρήγαγεν εις ένα σαλονάκι, το οποίον μόλις ήρωτίζετο από μίαν μικροσκοπικήν λαμπρίσαν.

— Με συγχωρείτε, του είπε, γιατί ό υπηρέτης μου λείπει.

— Είθε ό μόνος γιατρός αυτού του χωριού; τον ήρώτησε βιαστικά ό Μωρίς.

— Μάλιστα, κύριε, άπεκρίθη ό 'Αλθέρτος, ένας άνθρωπάκος ζωηρός και όμιλητικός. Στην οικογένειά μας, το ήπάγγελμα μεταδίδεται από τον πατέρα εις τον υιόν. Ο μακαρίτης ό πατέρας μου...

— Με συγχωρείτε πού σας διακόπτω, ήκαμεν ό Μωρίς Ζιλλάρ, άλλ' είναι άνάγκη να σας άνακοινώσω πρώτα κάτι πολύ σοβαρό.

— Πολύ σοβαρό; άνέκραξεν έκπληκτος ό άνθρωπάκος, ύψώνων τά χέρια του προς τον ούρανόν.

— Πάρα πολύ, ήξηκολούθησεν ό Μωρίς, μη δίδων πλέον προσοχήν εις τά κινήματα του έντρόμου ιατρού. Από στιγμή πού στιγμή θα κτυπήσουν την θύρα σας και θα σας φωνάζουν να ιδήτε δύο άσθεनेίς, πού κατοικούν 'ς ένα ήξοχικό σπίτι, έχι μακριά από ήδω, Μην άνοίξετε! Μην άνοίξετε πριν σας ήξηγήσω τί συμβαίνει, γιατί είναι άνάγκη να κάμετε κατά γράμμα ό τι θα σας πώ. Αν ό άπεσταλμένος ήπιμείνη να κτυπήσει, και θα ήπιμείνη βέβαια.—φωνάζετε του από μέσα, ότι θα τον άκολουθήσετε, άλλ' ά-

τον παρακαλείτε να σας περιμένη λίγες στιγμές. Και άμα τελειώσωμε την όμιλία μας, τότε—άλλα τότε μόνον,—βγαίνετε και τον άκολουθείτε ως το σπίτι εκείνο, όπου βρίσκονται οι δύο άσθεनेίς. Γιατί, ξεύρετε, είναι...

Την στιγμήν εκείνην ήκούσθη απέξω κалπασιμός και μετ' όλίγον ό Τζέιμς—διότι αυτός θα ήτο βεβαίωτατα,—έκτυπούσε την θύραν.

— Έχουμε καιρό τρία λεπτά, είπε ψυχρως ό Μωρίς Ζιλλάρ. Προσέχετε, γιατρέ. Έντός τριών λεπτών, πρέπει να μ' ήχετε έννοήσην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Μωρίς Ζιλλάρ, ντέτεκτιβ.

Εν τώ μεταξύ, ό άτυνόμενος του Ουέστμινστερ και ό προϊστάμενός του, ό αρχιστυνόμενος Ούίλιαμ Τάυλορ, επί τη βάσει των πληροφοριών, τας όποιας ήχον φέρη οι έκπεμφθέντες άνηγνευαί, ήφθασαν εις τά περίχωρα της κατοικίας του Σκυλοκεφάλου, συνοδευόμενοι από είκοσι άστυφύλακας.

— Έτσι ήξηγούνται όλα, συνεπέρανεν ό Τάυλορ, ό «Ρ», κατά πᾶσαν πιθανότητα, άνήκει εις την συμμορίαν του Σκυλοκεφάλου και μετά την δραπέτευσίν του, θα ήκρύβθη ήδω. Ίσως μάλιστα ό ίδιος ό λήσταρχος τον ήσοήθησε να δραπέτευσθ, γιατί αυτή ή παμπόνηρη γρηά άλεπού κατορθώνει πολλά.

Και άποτεινόμενος προς τον συνάδελφόν του, τον άστυνόμον του Ουέστμινστερ, ό αρχιστυνόμενος ήξηκολούθησε:

— Σήμερα θα κάμωμε καλή δουλειά. Θα πιάσωμε τον Σκυλοκέφαλο μαζί με τον «Ρ», και συγχρόνως θαπελευθερώσωμε τον μαρκήσιον Δερινύ και το ν Σερ Ούίλιαμ Χόλκερ. Μ' ένα συμπάρο, δύο τριγόνια!

— Άς μη το λέμε από τώρα, άπεκρίθη μετριοφρόνως ό άστυνόμενος του Ουέστμινστερ. Έχω σαν ένα προαίσθημα, ότι ό Σκυλοκέφαλος δεν θα πιασθή ούτε αυτή τη φορά. Όσο για τον «Ρ», αυτός δά είναι πού είναι ασύλληπτος.

— Θα το ιδούμε! ύπέλαθεν ό Τάυλορ' όπωςδήποτε, ήσύττησα στους άνθρώπους μου να ήνεργήσουν με τη με-

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΓΑ'ΙΔΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΚΥΛΟΣ

—Μεσ' σπάγια μονοπάτια, Σ' άνηφορο, Κατήφορο,

Νά ξεπερνώμε τάτια, Και νάν τους συρριανώμε Και νάν τους κουβαλώμε Σ' όποιους προστάζουν τόπους Φορτώματα κ' άνθρώπους Με βάσανα και κόπους!...

Και τέλος, τ' όφελός μας; «Ψόφρησε ό γάιδαρός μας» Νά λένε σάν ψοφήσωμε... Και τώρα πού άς ήρήσωμε Την πλιό μεγάλη μούθλα: Μας γόθρουνε, ταμπούρα Μας κάνουνε, τά... ρεύουνε Στο ξύλο και... χορεύουνε! Μά σέβαν!—ένα σκύλο— Σε δέχονται σάν φίλο

Και με τρελλή χαρά τους Μαζί με τά παιδιά τους Στην πρώτη κάμαρά τους Μ' άγάπη... σέ χαϊδεύουνε Και σέ συνοφιλεύουνε!

Τώρα μονάχος σου, έλα, Για πές, δεν εινε τρέλλα; — Πάψε, πάψε να γιωρίζης Και μη λές... πώς; μάς γανυρίζεις! Άγερα, θαρρείς, πώς τρώμε, Γάιδαρο μου πεζοδρομέ;

Και με τρελλή χαρά τους Μαζί με τά παιδιά τους Στην πρώτη κάμαρά τους Μ' άγάπη... σέ χαϊδεύουνε Και σέ συνοφιλεύουνε!

Τώρα μονάχος σου, έλα, Για πές, δεν εινε τρέλλα; — Πάψε, πάψε να γιωρίζης Και μη λές... πώς; μάς γανυρίζεις! Άγερα, θαρρείς, πώς τρώμε, Γάιδαρο μου πεζοδρομέ;

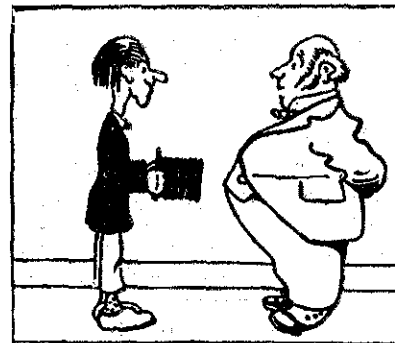
Και με τρελλή χαρά τους Μαζί με τά παιδιά τους Στην πρώτη κάμαρά τους Μ' άγάπη... σέ χαϊδεύουνε Και σέ συνοφιλεύουνε!

Τώρα μονάχος σου, έλα, Για πές, δεν εινε τρέλλα; — Πάψε, πάψε να γιωρίζης Και μη λές... πώς; μάς γανυρίζεις! Άγερα, θαρρείς, πώς τρώμε, Γάιδαρο μου πεζοδρομέ;

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

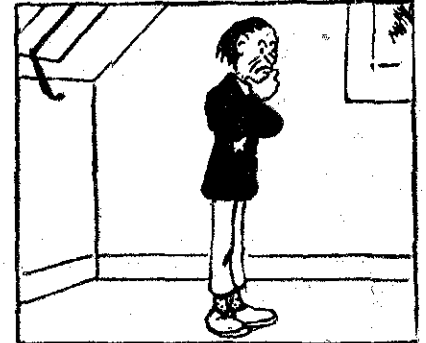
Η ΜΕΓΑΛΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ κ. ΚΑΛΟΒΙΟΛΑ

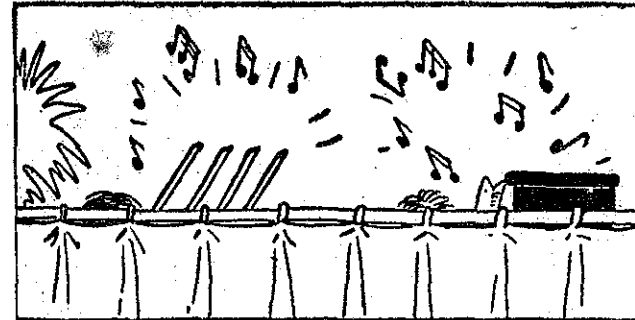
Ο κ. Χρυσοκάνθαρος προσκαλεί εις το μέγαρόν του τον κ. Καλοβιόλαν και του άναγγέλλει, ότι θα δώση μεγάλον χορόν και τώ αναθέτει τον σχηματισμόν και την διεύθυνσιν μιας μεγάλης ορχήστρας, άντι τριακοσίων δραχμών.

Ο πτωχός κ. Καλοβιόλας χοροπηδή από την χαράν του, συλλογίζόμενος ότι από τας τριακοσίας αυτές δραχμάς, ήμπορει να του μείνουν τουλάχιστον αι εκατόν.—'Αλλά... διατί μόνον αι εκατόν και όχι και αι τριακόσιαι;... Ένθυμείται τότε,

ότι στο σπίτι του έχει εν αυτόματον πιάνο, πού κινείται και παίζει με ήλεκτρομόν' αυτός πάλι παίζει το βιολί του. Έπ' αυτά δεν άρκοῦν διά την μεγάλην ορχήστραν του κ. Χρυσοκάνθαρου; Θα εύρισκε τρόπο να τά οικονομήση...

Και πραγματικώς, οι προσκεκλημένοι του κ. Χρυσοκάνθαρου άκούσαν μίαν θαυμασίαν ορχήστραν και, διανκνύουσιν προς την εξέδραν, βλέποντες, επάνω από το παραπέτασμα, να κινούνται τέσσαρα δοξάρια βιολιών, διακρίνοντες ακόμη ένα πιάνο και τά μαλλιά δύο μουσικών. Παρημέσα βέβαια θα εινε και οι άλλοι...

'Αλλ' αν αναβούμε τώρα στην εξέδρα, θα ιδούμε το τέχνασμα του κ. Καλοβιόλα: Το πιάνο παίζει μόνο του. Αντί παινόδο, υπάρχει μόνον μιά... περσοούκα, στήμενη 'ς ένα τρίποδο. Και μόνος ό κ. Καλοβιόλας παίζει ένα βιολί, άλλ' άφου ήφρόντισε να δέση στο δοξάρι του άλλα τέσσαρα δοξάρια...

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α) Παιγνιον

Εσθάλη υπό Αιμιλίας Όφ. Κατσάρη.

Table with 5 columns: NA, ΔΕ, ΦΩ, ΟΝ, ΝΑ and 3 rows of letters.

Νά συναρμολογηθούν αι συλλαβαί αύται, ώστε ναποτελεσθούν τά όνόματα πέντε ωδικών πτηνών.

β) Δια τούς Σαλλομαδείς

Εσθάλη υπό της Αδοικρατήρας του Βυζαντίου

Table with 10 columns of letters: D, O, A, E, L, E, I, S, F, S, T, P, T, N, T, U, I, A, E, N, I, A, O, T, T, P

Νάναγνωσθή ή Έπιγραφή αύτη.

Δήλωσις: Αί λύσεις—όσωνδήποτε ζητημάτων του αυτού φυλλαδίου,—συνοδεύονται άπαραίτητως υπό ενός μόνον δεκαλέπτου καθαρού γραμματισμού.

Λύσεις του 17ου φύλλου

α') Αιγαίον, Άδριατικόν, Τυρρηνικόν, Ίόνιον.—β') Il faut faire vertu de necessité! (Κάμνε την άνάγκην φιλοτιμίαν).

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

Ίδε τὸν Ὁ-δὴγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομη-τοῦ, Κερ. Β.

Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Γεννιέται με τὴν ἀνοιξή, πεθαίνει με τὰ φθινόπωρα... Μὲς ὅτ' ἀπὸ τὰ φτερά του ζέφυρου πετάει...

ΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΩΝ ΚΟΡΕΩΝ

Ὁ μπαμπὰς πολλακις μοῦ εἶχεν ἀπαγορεύσει νὰ διαβάζω μυθιστορήματα... Ὁ μπαμπὰς πολλακις μοῦ εἶχεν ἀπαγορεύσει νὰ διαβάζω μυθιστορήματα...

στροφία, ὁ δὲ μπαμπὰς με τὴν μαϊμὰ καὶ τὴν ἀδελφή μου, αἱ ὁποῖαι τὸν ἐβοήθουν... Ἐμείνα στὸ κρεβάτι πέντε ἡμέρες με...

Φασκιμιάς

ἮΛΘΕ Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ἦλθε ὁ καιρὸς ποῦ ἐλευσάιν εἰς τὰ βουνὰ τὰ χιόνια... Ἦλθε ὁ καιρὸς ποῦ ἐλευσάιν εἰς τὰ βουνὰ τὰ χιόνια...

Ἦλθε ὁ καιρὸς ποῦ ὁ οὐρανὸς σὺννεφα πᾶν δὲν ἔχει... Ἦλθε ὁ καιρὸς ποῦ ὁ οὐρανὸς σὺννεφα πᾶν δὲν ἔχει...

Ἦλθε ὁ καιρὸς ποῦ κἀματα στους βράχους πᾶν δὲν σπᾶνε... Ἦλθε ὁ καιρὸς ποῦ κἀματα στους βράχους πᾶν δὲν σπᾶνε...

Ἦλθε ὁ καιρὸς ποῦ πασχάλιας ἐστὶ περιβόλι ἀνθίζον... Ἦλθε ὁ καιρὸς ποῦ πασχάλιας ἐστὶ περιβόλι ἀνθίζον...

ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΚΑ' ΓΚΙΑ ΣΚΙΕΣ

Νύχτα. Λίγο φῶς ἀπὸ τ' ἄστρα μ' ἀφίνει καὶ βλέπω στὸ γιᾶλο σχήματα χίλια... Νύχτα. Λίγο φῶς ἀπὸ τ' ἄστρα μ' ἀφίνει καὶ βλέπω στὸ γιᾶλο σχήματα χίλια...

Ἀκούω ποῦ φουρνάει αὐτὸ τὸ ὄργανο... Ἀκούω ποῦ φουρνάει αὐτὸ τὸ ὄργανο...

ΣΚΕΨΕΙΣ

ποῦ μοῦ ἐμπνέουν αἱ Πνευμ. Ἀσκήσεις... ποῦ μοῦ ἐμπνέουν αἱ Πνευμ. Ἀσκήσεις...

ΕΓΩ 'ΜΑΙ Ο ΛΙΑΣ;...

Σ' ἓνα χωριὸ τῆς Ἀρκαδίας, ζοῦσε πρὸ ὀλίγου χρόνου ἓνας κοινὸς χωρικός... Σ' ἓνα χωριὸ τῆς Ἀρκαδίας, ζοῦσε πρὸ ὀλίγου χρόνου ἓνας κοινὸς χωρικός...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ", Ἀθήναι, 38, ὁδὸς Ἐδουάρδου τῆν 5 'Απριλίου 1916

ΧΡΕΙΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, παιδιὰ μου! Στέλλω τὸ φιλ' τῆς Ἀγάπης εἰς δλους... ΧΡΕΙΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, παιδιὰ μου! Στέλλω τὸ φιλ' τῆς Ἀγάπης εἰς δλους...

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ὁ βασιλεὺς τῆς Προσοσίας Φρειδερίκος ὁ Μέγας συνήθιζε νὰ ἐξέρχεται κάθε ἀπόγευμα εἰς περίπατον ἐφιππος... Ὁ βασιλεὺς τῆς Προσοσίας Φρειδερίκος ὁ Μέγας συνήθιζε νὰ ἐξέρχεται...

Αὐτὸς σχεδὸν πάντοτε ἔμενε ἀτάραχος εἰς τὰς τοιοῦτους εἰδους παιδικὰς ἐκδηλώσεις... Αὐτὸς σχεδὸν πάντοτε ἔμενε ἀτάραχος εἰς τὰς τοιοῦτους...

Καὶ με τὴν ἀπάντησιν αὐτῆν, ἀπεμακρύνθησαν γελῶντες... Καὶ με τὴν ἀπάντησιν αὐτῆν, ἀπεμακρύνθησαν γελῶντες...

ΠΕΡΣΙΚΗ ΠΑΡΟΙΜΙΑ... Ὅταν οἱ Πέρσαι εὐρίσκονται ἐμπρός εἰς κανένα φλύαρον, συνειθίζου νὰ λέγουν... Ὅταν οἱ Πέρσαι εὐρίσκονται ἐμπρός εἰς κανένα φλύαρον...

ΠΑΙΔΙΚὸν ΠΝΕΥΜΑ... Ὁ Δολφίς:—Μπορεῖ νὰ μοῦ πῆς, διὰ ποῖον λόγον τὰ σπαθὶ εἶνε κρυτὰ;... Ὁ Δολφίς:—Μπορεῖ νὰ μοῦ πῆς, διὰ ποῖον λόγον...

—Μαμμά, δὲν μοῦ εἶπες, ὅτι ὁ Θεὸς ἐλέει παντοῦ;... —Μαμμά, δὲν μοῦ εἶπες, ὅτι ὁ Θεὸς ἐλέει παντοῦ;...

—Ὁ Τοτὸς κρατεῖ μιά φέτα ψωμί καὶ χοροπηδᾷ σὸν ἦλιο... —Ὁ Τοτὸς κρατεῖ μιά φέτα ψωμί καὶ χοροπηδᾷ σὸν ἦλιο...

Τὸ πρόωιστον καθ' ἑαυτοῦ τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶνε ἡ ἐγκαιριότης ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του... Τὸ πρόωιστον καθ' ἑαυτοῦ τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ...

μικρὰ πράγματα» ποῦ ἔχει ἡ γλώσσα του... μὴ, ὅτι ἔστις πολλὸ δυνατὸν γλωσσικὸν ἀσθημα... μὴ, ὅτι ἔστις πολλὸ δυνατὸν γλωσσικὸν ἀσθημα...

Ἐπειὶς ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτῆν τὴν ἐβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: Ὁ Νικητὴς, Κάμεν, Τραγοῦδι τῆς Λευτεριάς, Στρατηγὸς Βοτανάκης... Ἐπειὶς ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτῆν...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἀδὴν τὴν ἐβδομάδα ἔλαβα τὰ ἐξῆς: «Διαιτωμένη Ἀνοιξίς»... «Γράμμα ἀπὸ τὸ χωριὸ μου»... Ἀδὴν τὴν ἐβδομάδα ἔλαβα τὰ ἐξῆς: «Διαιτωμένη Ἀνοιξίς»...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἐξῆς ψευδῶνυμον ἐγκρίνεται ἡ ἀναστροφή, ἀν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος δα. 1... Ἐξῆς ψευδῶνυμον ἐγκρίνεται ἡ ἀναστροφή, ἀν δὲν συνοδεύεται...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιτιμῶν νὰναλλάξουν: τὸ Ἀλεξουάνδρου Διαβολίου (0) με Τρελλὸν Κεφαλλοντίνην, Πατριωτικὸν Παλμόν... Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιτιμῶν νὰναλλάξουν: τὸ Ἀλεξουάνδρου...

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς Σχλιαθωμένην Μικροασιανῆν (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Κλέριμο Βόλι... Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς Σχλιαθωμένην...

Ναί, Ἡρωϊκὴ Σάμος, ὅπως ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἄλλοι ἦλθαν εἰς τὸ Γραφεῖόν μου, ἐκείνας τὰς ἡμέρας, χωρὶς νὰ μποροῦσιν νὰ μποῦν μέσα... Ναί, Ἡρωϊκὴ Σάμος, ὅπως ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἄλλοι ἦλθαν...

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Βορείου Σέλαος... —Μαμμά, δὲν μοῦ εἶπες, ὅτι ὁ Θεὸς ἐλέει παντοῦ;... Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Βορείου Σέλαος...

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ὑμνου τῆς Ἐλευθερίας... —Ὁ Τοτὸς κρατεῖ μιά φέτα ψωμί καὶ χοροπηδᾷ σὸν ἦλιο... Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ὑμνου τῆς Ἐλευθερίας...

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ὑμνου τῆς Ἐλευθερίας... —Ὁ Τοτὸς κρατεῖ μιά φέτα ψωμί καὶ χοροπηδᾷ σὸν ἦλιο... Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ὑμνου τῆς Ἐλευθερίας...

